

U S T A W A

z dnia 2 sierpnia 1919 r.

o powołaniu pracowników kolei, poczty, żeglugi parowej, telegrafu i telefonu do służby w armji.

Art. 1. W czasie wojny każdy pracownik kolei, żeglugi parowej, poczty, telegrafu i telefonu, aż do 50 r. życia, — o ile w myśl obowiązujących ustaw nie podlega obowiązkowi czynnej służby wojskowej, — może być odpowiednio do swych kwalifikacji i specjalności powołany za wynagrodzeniem do obsługi komunikacji wojskowych i łączności armji.

Art. 2. Ilość i rodzaje pracowników, powołać się mających na mocy tej ustawy, ustalone będą przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi Ministrami. Powołani pracownicy na mocy niniejszej ustawy otrzymują wynagrodzenie, przewidziane w ustawie z dn. 11 lipca 1919 r. Dz. Pr. № 59, normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Art. 3. Pracownicy, w art. 1 wymienieni, z chwilą ich powołania składają przysięgę dla nich przepisaną, stają się osobami, należącymi do pocztu wojennego, i jako takie podlegają mocy ustaw, przepisów i rozkazów wojskowych.

Art. 4. Winni uchylenia się od obowiązków, ustawą niniejszą nałożonych, podlegają karom, przepisanych za uchylenie się od powszechnego obowiązku służby wojskowej.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej należy do Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

w z. S. Wojciechowski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski